

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 336. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849787884112/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

dette? De mangler den stolthed, en kunstner bør have. Jeg kender ikke Deres bog, men har De skrevet en dårlig bog, hvad er det så videre. Det hænder alle, selv de største digtere, og at De er digter, ved De jo. Tror De, at en mands arbejder ville blive oversat i alle sprog, ifald der ikke i disse arbejder var geni? Tag Dem dog sammen, og vær en mand!« Men hvad han end sagde, hjalp ikke; min glæde var forspildt, og jeg følte mig ret ulykkelig.« I det han udtalte disse ord, stod tårerne ham atter i øjnene. »Hvor var det da muligt,« udbød jeg, »at en anonym recension i et blad, som De ikke engang havde læst, kunne gøre denne virkning på Dem?« – »Akt!« vedbød han, »jeg kan ikke tåle dadel.«

[Da han var gået, fik jeg samvittighedsskrupler over, hvad jeg havde nedskrevet om hans Mulat og hans Maurerpige. Jeg læste det atter igennem med den tanke, at jeg måske kunne slutte det hele ud igen. Men da Andersen selv i sit levned har omtalt vort sammenstød om Maurerpigen og min vægning at spille deri, ønsker jeg dog, at man også skal høre min forklaring om denne sag. »Mulatten« og »Maurerpigen« tilhører litteraturen, og mine bemærkninger om dem tilhører mig – er de urigtige, da lad mig dømmes derfor. Og jeg lod dem stå. Skulle dette mit levned nogensinde komme for dagens lys, og skulle Andersen opgive dette, da håber jeg, at han til den tid vil have så stor selvbevidsthed om sin plads i litteraturen, at han vil betragte disse individuelle bemærkninger af mig med ro og med et forsonligt gemyt; thi et forsonligt sind var en af Andersens elskeligste egenskaber. At han forud sin den gang fornærmende beskyldning mod mig, viste han i årenes løb på forskellige måder, ja, han dedicerede mig endog et bind af sine eventyr og viste mig på mange måder små opmærksomheder, hvorfor jeg her bringer ham min tak.]

THORVALDSEN

Skuespiller Stage havde erholdt tilladelse til at give en beneficeforestilling, og han bad mig nu om at stå ham bi, [for at en indtægt heraf kunne være ham sikret.] Det var vanskeligt for mig at nægte ham denne tjeneste, og ved bønner og overtalelser fik jeg Heiberg til at skrive »Emilies hjertebanken«. Det var i den-